

COMUNICAT POST-EVENIMENT

“PRE-RIGHTS – Prevenirea criminalității: Rolul și limitele legale ale autorităților de urmărire penală și ale serviciilor secrete”

Centrul pentru Drepturile Omului și Migrație din cadrul Universității Româno-Americane a organizat în perioada 21-22 mai a.c. evenimentul *“Judicial Living Lab -Prevenirea criminalității: Rolul și limitele legale ale autorităților de urmărire penală și ale serviciilor secrete”*. Împreună cu Ministerul Justiției din Italia prin Inițiativa Central Europeană, Universitatea din Malta, Senatul pentru Justiție și Constituție din Bremen - Germania, Centrul KEMEA pentru Studii de Securitate din Grecia, Agenfor Internațional din Italia, Innovative Systems Prison din Portugalia și Centrul pentru Studiul Democrației din Bulgaria, implementează un nou proiect internațional, finanțat de Comisia Europeană prin DG JUST, care abordează cooperarea interinstituțională, inclusiv în domeniul investigațiilor hibride¹.

Laboratorul a fost parte a proiectului PRE-RIGHTS care promovează o abordare europeană asupra cooperării judiciare în domeniul prevenirii criminalității, analizând echilibrul dintre dreptul la siguranță și dreptul la o justiție eficientă, precum și corelarea măsurilor de securitate națională cu drepturile omului și obiectivele de reabilitare în închisoare sau prin sisteme de probațiune, așa cum sunt ele prevăzute de legislația UE.

Organizat în paralel cu evenimente similare în alte cinci state membre UE, *Judicial Living Lab* din România a reunit 23 de profesioniști și experți naționali, reprezentanți ai Ministerului Justiției, parchetelor, instanțelor de judecată, structurilor specializate din cadrul Ministerului de Interne, organizațiilor internaționale, organizațiilor nonguvernamentale și ai mediului academic.

Prima zi a evenimentului a găzduit reprezentanți ai actorilor instituționali relevanți în plan național cu prezentări având ca temă *„Mapping: Rolul, puterile și limitele legale ale autorităților de urmărire penală și ale serviciilor secrete”*.

S-a reținut faptul că în România rolul și limitele pe care serviciile de informații le au în activitatea de prevenire și combaterea a criminalității sunt reglementate, în principal, de Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României și, în subsidiar, de OUG nr. 78/2016², OUG nr. 43/2002³ și Legea nr. 304/2004⁴. Activitatea de informații pentru realizarea securității naționale are caracter secret de stat și **nu reprezintă o activitate de urmărire penală**, în sensul Codului de Procedură Penală, deși unele activități specifice presupun restrângerea legală a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului.

În conformitate cu legislația națională sus-menționată, nicio persoană nu poate fi urmărită de serviciile de informații pentru exprimarea liberă a opiniilor sale politice și nu poate face obiectul unei imixțiuni în viața sa particulară, în familia sa, în domiciliul sau proprietățile sale ori în corespondență sau comunicații, nici al unor atingeri ale onoarei sau reputației sale, **dacă nu săvârșește vreuna din faptele ce constituie, potrivit legii, o amenințare la adresa securității naționale**, reglementate de art. 3 din Legea nr. 51/1991.

¹ Mai multe detalii despre investigații hibride în *“Cooperation of law enforcement and intelligence agencies in prevention and suppression of terrorism”*, 2007, disponibil la: https://www.cairn.info/revue-internationale-de-droit-penal-2007-1-page-79.htm?fbclid=IwAR24-xm7i5unG1nOAAy-OQR_ML_bNfgS9SMD_ivX5HJC54oITk5zkBPdrY

² OUG nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

³ OUG nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

⁴ Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Pornind de la aceste premise, activitatea de informații în România este desfășurată de:

- **Serviciul Român de Informații** - organul de stat specializat în materia informațiilor din interiorul țării;
- **Serviciul de Informații Externe** - organul de stat specializat în obținerea din străinătate a datelor referitoare la securitatea națională;
- **Serviciul de Protecție și Pază** - organul de stat specializat în asigurarea protecției demnitarilor români și a demnitarilor străini pe timpul prezenței lor în România, precum și în asigurarea pazei sediilor de lucru și reședințelor acestora.

Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Justiției își organizează structuri de informații cu atribuții specifice domeniilor lor de activitate.

În cadrul evenimentului, s-a statuat foarte clar că **serviciile de informații nu au atribuții de organe de urmărire penală** și că activitatea de informații are caracter secret și nu interferează în niciun fel cu activitatea de urmărire penală reglementată de Codul de Procedură Penală. Restrângerea temporară a drepturilor și libertăților fundamentale prin activități specifice culegerii de informații sunt limitativ enumerate în art. 14 din Legea nr. 51/1991 și se realizează în baza unei proceduri specifice de emitere a mandatelor de securitate națională, după cum urmează:

- a) interceptarea și înregistrarea comunicațiilor electronice, efectuate sub orice formă;
- b) căutarea unor informații, documente sau înscrisuri pentru a căror obținere este necesar accesul într-un loc, la un obiect ori deschiderea unui obiect;
- c) ridicarea și repunerea la loc a unui obiect sau document, examinarea lui, extragerea informațiilor pe care acesta le conține, precum și înregistrarea, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee;
- d) instalarea de obiecte, întreținerea și ridicarea acestora din locurile în care au fost depuse, supravegherea prin fotografiere, filmare sau prin alte mijloace tehnice ori constatări personale, efectuate sistematic în locuri publice sau efectuate în orice mod în locuri private;
- e) localizarea, urmărirea și obținerea de informații prin GPS sau prin alte mijloace tehnice de supraveghere;
- f) interceptarea trimiterilor poștale, ridicarea și repunerea la loc a acestora, examinarea lor, extragerea informațiilor pe care acestea le conțin, precum și înregistrarea, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee;
- g) obținerea de informații privind tranzacțiile financiare sau datele financiare ale unei persoane, în condițiile legii.

Laboratorul juridic a pus în dezbatere situația în care serviciile de informații au rol în prevenirea și combaterea infracțiunilor, în special a celor din domeniul criminalității organizate și corupției. Discuțiile s-au purtat în jurul prevederilor legale ale art. 21 din Legea nr. 51/1991: *„Datele și informațiile de interes pentru securitatea națională, rezultate din activitățile autorizate, dacă indică pregătirea sau săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, sunt reținute în scris și transmise organelor de urmărire penală, potrivit art. 61 din Codul de procedură penală, însoțite de mandatul emis pentru acestea, la care se adaugă propunerea de declasificare, după caz, totală sau în extras, potrivit legii, a mandatului. Convorbirile și/sau comunicările interceptate, redade în scris, și/sau imaginile înregistrate se transmit organelor de urmărire penală în integralitate, însoțite de conținutul digital original al acestora.”*

Reprezentantul D.N.A. a menționat evoluția marcată de câteva momente importante care au adus modificări substanțiale ale procedurii de interacțiune dintre parchete și serviciile de informații. Sesizarea Curții Constituționale în legătură cu neconstituționalitatea unor prevederi legale și implicațiile asupra garanțiilor procesual-penale având în vedere standardele stabilite prin Convenția europeană a drepturilor omului a condus, în timp, la înlăturarea S.R.I. dintre organele competente a pune în aplicare măsurile prevăzute de art.138 alin.(1) lit. a)-d) C.P.P. și la reanalizarea statutului înregistrărilor rezultate din activitatea S.R.I. de culegere de informații sau de punere în aplicare a mandatelor de securitate națională în sensul că acestea nu ar putea fi utilizate ca mijloace de probă în cadrul procesului penal.

Astfel, reprezentantul D.N.A. a amintit cele două decizii ale C.C.R. cu impact major în planul probațiunii în procesul penal:

- Decizia 51/2016 prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.142alin.(1) C.P.P. în privința sintagmei ”ori alte organe specializate ale statului”, referitor la competența serviciilor de informații de a pune în executare mandatele de supraveghere tehnică (și care a stat la baza modificării Codului de procedură penală prin OUG 6/2016);
- Decizia nr. 55/2020 prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.139 alin.(3) teza finală C.P.P. și a fost respinsă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. d) din Legea 51/1991) care prevede că **informațiile din domeniul securității naționale pot fi comunicate organelor de urmărire penală, când privesc săvârșirea de infracțiuni.**

Reprezentantul D.I.I.C.O.T. a subliniat faptul că legiuitorul român nu a reglementat un cadru clar, coerent și previzibil aplicabil în cazul contestării legalității mijloacelor de probă obținute potrivit Legii nr. 51/1991. Or, lipsa de claritate și previzibilitate a procedurii contestării legalității administrării probelor a determinat lipsa de eficiență a acesteia, cu consecințe în planul respectării accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil. Din acest motiv, prin deciziile Curții Constituționale sus-menționate, au fost declarate neconstituționale prevederi ale C.P.P., iar înregistrările rezultate ca urmare a efectuării activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, deși desfășurate cu respectarea prevederilor legale, nu mai pot constitui mijloace de probă.

În prezent, pot fi folosite în activitatea de urmărire penală numai datele și informațiile privind **pregătirea sau săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală**, transmise către organele de urmărire penală, conform procedurii reglementate de art. 21 sau art. 11 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 51/1991. Astfel, organele de ordine publică și securitate națională, ori de câte ori există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, sunt obligate să întocmească un proces-verbal despre împrejurările constatate, așa cum prevăd în mod imperativ dispozițiile art.61 C.P.P. Potrivit dispozițiilor art.14 din OUG 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, serviciile și organele specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor au obligația de a comunica D.N.A., de îndată, datele și informațiile deținute în legătură cu săvârșirea infracțiunilor privitoare la corupție. În mod excepțional, procurorul din cadrul D.I.I.C.O.T. are un rol activ, în baza art.12 din O.U.G. nr. 78/2016, și poate solicita serviciilor și organelor specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor să îi pună, de îndată, la dispoziție toate datele și informațiile deținute în legătură cu săvârșirea infracțiunilor care sunt de competența D.I.I.C.O.T.

Este evident, așa cum a menționat și reprezentantul D.N.A., faptul că, în opinia Curții Constituționale, se disociază, pe de-o parte situația sesizării pe care o realizează, conform art.61 C.P.P, serviciile de informații în cazul în care, din activitățile autorizate legal, reies date privind pregătirea/comiterea unei infracțiuni, date reținute în scris și transmise organelor de urmărire penală în baza art. 21 alin. 1 din legea 51/1991 și, pe de altă parte, situația calificării procedurilor pe baza cărora au fost obținute aceste date și care, în procesul penal, nu vor putea constitui probe ”*pentru că judecătorul trebuie să poată verifica atât legalitatea mijlocului de probă, cât și a procedeu probatoriu prin care au fost obținute*”. Totodată, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate cu privire la prevederile din Legea nr. 51/1991, susținând astfel legalitatea sesizării organelor judiciare de către serviciile de informații asupra datelor rezultate din activitatea de culegere de informații, atunci când acestea privesc comiterea sau pregătirea unor infracțiuni, aspecte statuate de art. 11 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 51/1991.

Prin urmare, **sesizările și informările serviciilor de informații constituie modalități de sesizare și surse de informații pentru organele de urmărire penală**, alături de plângeri, denunțuri, autodenunțuri, sesizări din oficiu, sesizări ale autorităților și instituțiilor publice, sesizări din partea autorităților cu atribuții de control (ANAF, Curtea de Conturi, D.L.A.F., O.N.P.C.S.B.), sesizări ale altor organe judiciare.

S-a remarcat că, urmare a Deciziei nr. 55/2020, este necesară amendarea legislației naționale în vederea acoperirii garanțiilor necesare respectării drepturilor omului și libertăților fundamentale prin

reglementarea unei proceduri clare și efective care să permită analiza legalității mijlocului de probă și a procedurii probatoriu prin care au fost obținute înregistrările furnizate de către serviciile de informații. Astfel, conferirea calității de mijloc de probă în procesul penal unor date colectate de serviciile de informații este intrinsec legată de crearea cadrului legal adecvat pentru contestarea legalității acestora.

Rolul și limitele legale ale autorităților de urmărire penală și ale serviciilor secrete în investigații hibride

Reprezentantul D.I.I.C.O.T. a menționat că situația este diferită în materia infracțiunilor prevăzute de Legea 535/2004⁵ și a celor care afectează securitatea națională, primul act normativ statuând, pe de-o parte, că Serviciul Român de Informații este autoritate națională în materie, iar pe de altă parte că realizarea activității de prevenire și combatere a terorismului este rodul colaborării între instituțiile și autoritățile care compun Sistemul Național de Prevenire și Combatere a Terorismului (SNPCT).

S-a subliniat că, potrivit art. 2 din Legea nr. 14/1992⁶, Serviciul Român de Informații organizează și execută activități pentru culegerea, verificarea și valorificarea informațiilor necesare cunoașterii, prevenirii și contracarării oricăror acțiuni care constituie, potrivit legii, amenințări la adresa securității naționale a României, inclusiv „*actele teroriste, precum și inițierea sau sprijinirea în orice mod a oricăror activități al căror scop îl constituie săvârșirea de asemenea fapte*”, reglementate de art. 3 lit. i) din Legea nr. 51/1991⁷, precum și infracțiunile de terorism prevăzute de Legea nr. 535/2004. În conformitate cu art. 6 din Legea nr.14/1992, Serviciul Român de Informații execută activități informative și tehnice de prevenire și combatere a terorismului.

Se cunoaște că dispozițiile legale respective au creat cadrul necesar realizării de consultări inter-instituționale pentru realizarea, în condiții adecvate, a schimbului de informații și analizelor integrate de risc, asigurând controlul eficient al riscurilor de natură teroristă în plan național. Prin cooperarea între componentele SNPCT din care face parte și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție⁸ se realizează implementarea, la nivel național, a măsurilor prevăzute în cadrul Strategiei UE de Combatere a Terorismului⁹.

Competența exclusivă în ceea ce privește efectuarea urmăririi penale a infracțiunilor prevăzute de Legea 535/2004 și a infracțiunilor contra securității naționale aparține D.I.I.C.O.T. care poate delega efectuarea unor acte de cercetare penală, limitativ prevăzute de lege. Astfel **angajații S.R.I. pot fi autorizați ca investigatori sub acoperire** (art.148 alin.4 C.P.P.) în vederea culegerii de date și informații în baza ordonanței emise de procuror, pe care le pune, în totalitate, la dispoziția procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală. **Procesele verbale întocmite de investigator în materia combaterii terorismului și a infracțiunilor contra securității naționale constituie, potrivit art.97 C.P.P., mijloace de probă în procesul penal.** De asemenea, în cauzele având ca obiect comiterea de infracțiuni contra securității naționale și a infracțiunilor de terorism, procurorul poate dispune ca Institutul de Tehnologii Avansate din cadrul S.R.I. să întocmească rapoarte de constatare potrivit art.172 C.P.P.

În cadrul evenimentului, s-a menționat că activitatea de cooperare dintre Serviciul Român de Informații și organele de urmărire penală pentru documentarea infracțiunilor de terorism rezidă din dispozițiile art. 14 din Legea nr. 14/1992, care prevăd că „*în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Serviciul Român de Informații colaborează cu [...], Ministerul Public [...]*”. De asemenea, activitatea specifică de

⁵ Legea 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului

⁶ Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 33 din 3 martie 1992, cu modificările și completările ulterioare

⁷ Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, Publicată în Monitorul Oficial al României nr. 163 din 7 august 1991, republicată în Monitorul Oficial al României nr. 190 din 18 martie 2014

⁸ Art. 6 alin. 2 lit. q din Legea nr. 535/2004

⁹ În decembrie 2005, Consiliul European a adoptat Strategia Uniunii Europene de combatere a terorismului, care a oferit cadrul pentru activitățile UE în acest domeniu. Angajamentul strategic al Uniunii este de a combate terorismul la nivel mondial, respectând totodată drepturile omului, și de a face Europa mai sigură, permițând cetățenilor acesteia să trăiască într-un spațiu de libertate, securitate și justiție. Strategia grupează toate acțiunile sub patru titluri - PREVENIREA, PROTECȚIA, URMĂRIREA, RĂSPUNSUL.

cooperare a Serviciului Român de Informații cu organele de urmărire penală este prevăzută și de art. 12 alin. 2 din actul normativ sus-menționat, respectiv „la solicitarea organelor judiciare competente, cadre anume desemnate din Serviciul Român de Informații pot acorda sprijin la realizarea unor activități de cercetare penală pentru infracțiuni privind securitatea națională”.

Din punct de vedere practic, în marea majoritate a cazurilor de cooperare dintre Serviciul Român de Informații și organele de urmărire penală pentru documentarea infracțiunilor de terorism, realizarea activității de cooperare este efectul îndeplinirii de către S.R.I. a obligației de informare/sesizare a organelor de urmărire penală, în raport de datele/informațiile/documentele/materialele informative existente care evidențiază pregătirea sau săvârșirea de infracțiuni de terorism, statuată imperativ, conform dispozițiilor art. 11 alin. 1 lit.d) din Legea nr. 51/1991, coroborat cu art. 66 alin. 3 din Legea nr. 304/2004¹⁰ și în formele prevăzute de art. 288 - 290 din Codul de procedură penală.

Reglementarea activității de cooperare dintre S.R.I. și organele de urmărire penală este statuată și de art. 7, coroborat cu art. 10¹¹ și art. 11¹² din Legea nr. 535/2004, care prevede că *"în scopul prevenirii și combaterii actelor de terorism și a faptelor asimilate acestora, autoritățile și instituțiile publice componente ale SNPCT desfășoară activități specifice, (...) în cooperare, în conformitate cu atribuțiile și competențele lor legale (...)".* De asemenea, potrivit art. 12 din Legea nr. 14/1992, S.R.I., în cazul constatării unui atentat sau act terorist ori a unor tentative sau acte preparatorii la infracțiunile de terorism, poate reține făptuitorul, predându-l, de îndată, organelor judiciare competente împreună cu actul de constatare și corpurile delictelor. În cazul infracțiunilor flagrante, în conformitate cu art. 61 alin. 2 din Codul de procedură penală, organele S.R.I. au dreptul de a face percheziții corporale sau ale vehiculelor, de a-l prinde pe făptuitor și de a-l prezenta de îndată organelor de urmărire penală. Organele S.R.I. întocmesc un proces-verbal, în care consemnează toate aspectele constatate și activitățile desfășurate, pe care îl înaintează de îndată organului de urmărire penală.

Pentru realizarea activităților de cooperare cu organele de urmărire penală în domeniul prevenirii și combaterii terorismului, este necesar a fi precizat faptul că S.R.I. **acordă sprijinul de specialitate în raport și cu respectarea atribuțiilor și competențelor stabilite de lege.** Valorificarea informațiilor transmise se face cu respectarea strictă a legii, a intereselor de realizare a securității naționale în materia prevenirii și combaterii terorismului, a normelor privind protecția informațiilor clasificate, a surselor, mijloacelor, metodelor, tehnicii și echipamentului de lucru, precum și a principiilor de compartimentare și secretizare a activității de informații.

¹⁰ Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare

¹¹ Atribuțiile specifice, potrivit art. 7, pe linia prevenirii terorismului constau în:

- a) activități informativ-operative;
- b) activități împotriva fluxurilor de alimentare cu resurse umane a entităților teroriste, desfășurate în interiorul și/sau în exteriorul teritoriului național;
- c) activități împotriva fluxurilor de alimentare cu mijloace specifice de acțiune, precum și cu resurse financiare, logistice sau informaționale a entităților teroriste, desfășurate în interiorul și/sau în exteriorul teritoriului național;
- d) activități de pază, protecție și alte forme speciale de descurajare realizate de forțele unor autorități și instituții publice din componența SNPCT, pentru asigurarea securității principalelor categorii de factori umani și de obiective autohtone ori străine de pe teritoriul național, precum și a principalelor obiective românești din străinătate, potențial vizate de entități teroriste;
- e) activități de pregătire a intervenției în urgențe civile, generate de acțiuni teroriste, în vederea limitării și combaterii efectelor acestora;
- f) activități de informare și relații publice;
- g) activități de cooperare internațională;
- h) activități de instruire și perfecționare profesională;
- i) activități destinate optimizării continue a cadrului legislativ aplicabil categoriilor de misiuni ce revin SNPCT, inclusiv sub aspect penal și procesual-penal

¹² Atribuțiile specifice, potrivit art. 7, pe linia combaterii terorismului constau în:

- a) activități de identificare și alte activități desfășurate, potrivit atribuțiilor autorităților și instituțiilor publice componente ale SNPCT, în vederea tragerii la răspundere, potrivit legii, a persoanelor care inițiază, pregătesc, comit ori favorizează actele de terorism;
- b) intervenția antiteroristă, în situația iminenței producerii unui atac terorist, și, respectiv, intervenția contrateroristă, când se desfășoară ori s-au produs atacuri teroriste;
- c) participarea la operațiuni de combatere a terorismului prin cooperare internațională

S-a subliniat că, în această materie, competența specializată a D.I.I.C.O.T. și a S.R.I. converg cu domeniul securității naționale, aspect susținut de Curtea Constituțională a României în Decizia CCR nr. 451/2018 în care se menționează că "(definierea terorismului ca) acțiuni, inacțiuni, precum și amenințări cu privire la acestea, care prezintă pericol public, sunt motivate politic, religios sau ideologic, sunt săvârșite într-unul din scopurile menționate și afectează relațiile sociale a căror existență, formare și normală desfășurare sunt condiționate de securitatea națională și internațională este pe deplin justificată, fără a se putea reține, în acest fel, că sfera de aplicare a normelor de incriminare ce încorporează aceste expresii nu ar putea fi stabilită".

Cea de-a doua zi a evenimentului a abordat tema „**Soluții practice: Rolul, puterile și limitele legale ale autorităților de aplicare a legii, în special ale serviciilor secrete**” și a cuprins ateliere de lucru care au pus în dezbatere trei studii de caz relevante pentru provocările ivite în gestionarea radicalizării în plan european și a cooperării dintre organele de urmărire penală și serviciile secrete. Discuțiile purtate în acest cadru de lucru au permis înțelegerea și îmbunătățirea practicilor la nivel european, necesitatea clarificării relațiilor interinstituționale dintre organele de urmărire penală/ instanțele de judecată/ serviciile secrete, amendarea legislației în vederea acoperirii garanțiilor necesare respectării drepturilor omului și libertăților fundamentale, precum și identificarea de noi provocări și soluții practice.

Concluziile evenimentului au subliniat faptul că, de principiu, serviciile de informații **nu au atribuții de organe de urmărire penală**. Prin excepție de la aceste prevederi și în acord cu cerințele impuse de deciziile Curții Constituționale, organele S.R.I. pot fi desemnate organe de cercetare penală speciale conform art. 55 alin. (5)¹³ și (6)¹⁴ C.P.P. pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, conform prevederilor art. 57 alin. (2) teza finală¹⁵ C.P.P., norma fiind circumstanțiată **doar la infracțiunile contra securității naționale prevăzute în titlul X din Codul penal și la infracțiunile de terorism**. De asemenea, pot fi folosiți ca investigatori sub acoperire și lucrători operativi din cadrul organelor de stat care desfășoară, potrivit legii, activități de informații în vederea asigurării securității naționale. Serviciile de informații pot coopera cu organele de urmărire penală, conform art. 24 din legea nr. 51/1991, și în vederea sesizării și transmiterii de informații rezultate din activitățile specifice culegerii de informații, numai cu respectarea drepturilor omului și libertăților fundamentale garantate de Constituția României și tratatele internaționale la care România este parte.

În acest sens este necesară amendarea legislației naționale în vederea reglementării unei proceduri clare, efective și previzibile care să statueze în termeni constituționali cooperarea dintre serviciile secrete și organele de urmărire penală, inclusiv pe linia reglementării unei proceduri clare și efective care să permită analiza legalității mijlocului de probă și a procedurii probatoriu prin care au fost obținute înregistrările furnizate de către serviciile de informații, în conformitate cu deciziile Curții Constituționale.

Evenimentul a fost parte din proiectul internațional de cercetare PRE-RIGHTS, derulat de către Universitatea Româno-Americană sub coordonarea lect. dr. Silvia Tăbușcă, Director al Centrului de Drepturile Omului și Migrație

¹³ Atribuțiile organelor de cercetare penală speciale sunt îndeplinite de ofițeri anume desemnați în condițiile legii, care au primit avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

¹⁴ Organele (...) de cercetare penală speciale își desfășoară activitatea de urmărire penală sub conducerea și supravegherea procurorului

¹⁵ De asemenea, organele de cercetare penală speciale pot efectua, în cazul infracțiunilor contra securității naționale prevăzute în titlul X din Codul penal și infracțiunilor de terorism, din dispoziția procurorului, punerea în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică